

Motion till riksdagen

1989/90:So300

av Anita Stenberg och Ragnhild Pohanka

(båda mp)

Uppsökande verksamhet i kommunerna

I förarbetena till socialtjänstlagen slås fast att en grundläggande förutsättning är att samhället känner till människornas situation, problem och behov. Detta måste vara fallet för att adekvata åtgärder skall kunna sättas in på det individuella planet och för att kommunerna skall kunna fatta rätta investeringsbeslut. Om detta görs skapas möjligheter till ett samhälle anpassat till människors behov och krav på ett helt annat sätt än om denna inventering inte sker.

Trots socialtjänstlagens klara och entydiga lagparagrafer och intentioner fullgör inte alla kommuner denna uppsökande verksamhet. Enligt en utredning bedriver bara 49 % av kommunerna någon form av uppsökande verksamhet och endast ett fåtal handikappgrupper har sökts upp.

En handfull kommuner har skaffat sig en någorlunda heltäckande bild av läget.

Denna uppsökande verksamhet är en förutsättning för att socialtjänsten skall kunna fungera vid t.ex. den långsiktiga planeringen, för att främja förutsättningarna för omsorg och service samt för att lättare kunna uppfylla de kommunala målsättningarna.

Åtgärder måste sättas in så att kommunerna utvecklar och sedan drar nytta av den uppsökande verksamheten.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att socialstyrelsen bör göra en översyn av hur kommunerna lever upp till socialtjänstlagens intentioner enligt vad i motionen anförts.

Stockholm den 23 januari 1990

Anita Stenberg (mp)

Ragnhild Pohanka (mp)